

- ஐந்தெழுத்து ஐந்தெழுத்து ஐந்தெழுத்து 2018 ஐந்தெழுத்து 21-23 ஐந்தெழுத்து ஐந்தெழுத்து ஐந்தெழுத்து
ஐந்தெழுத்து ஐந்தெழுத்து ஐந்தெழுத்து ஐந்தெழுத்து ஐந்தெழுத்து ஐந்தெழுத்து . -

மகாபாரதம் என்பது என்ன? வியாசரால் சம்ஸ்கிருத மொழியில் சொல்லப்பட்ட ஓ
எழுதப்பட்ட ஒரு கதை. அரசுரிமை பற்றி தாயாதிகளிடையே எழுந்த தகராறு கொடிய பபோராய்
விளாந்து பரேழிவில் முடிந்ததை இக்கதை கற்றுக்கிறது. கி.மு 1000 அளவில் இன்றைய
தில்லிக் கு அண்மையில் இருந்த அஸ்தினாபுரமே இக்கதைக்குக் களம். பல
நிறுநாண்டுகளாக உபகண்டத்தின் பல பகுதிகளில் வாய்மொழியாக வழங்கியதால்தான்,
என்னதான் வரலாற்றடிபட்டை இருந்தாலும், மகாபாரதம் புனைவாகவே எம்மை
வந்தடந்ததுள்ளது எனக் கொள்வது தவறாகாது.

பாரதக் கதையைச் சொன்னவர்கள் சப்தர்கள். இக்கதை சொல்லிகள் சொன்னவை 'ஜயெ
கதைகள்' எனப்பட்டன. சவைசம்பாயனர், உக்கிரசிரவஸ் முதலிய புகழ்பெற்ற கதை
சொல்லிகளோடு பரேழியாக கதை சொல்லிகள் பலர் நாடும்புழுவதும் திரிந்து பாமர
மக்களுக்குப் பாரதக் கதை சொன்னார்கள்.

தன் தந்தை பரீக்ஷித்து பாம்பு தீண்டி இறந்ததால், பாம்பினத்தையே
பழிவாங்குதற்காக, ஜனமஜேயன் ஒரு ஸரப்பயாகம் செய்யத் தொடங்குகிறான்.
அவனுக்கு வைசம்பாயனர் பாரதக் கதையைச் சொல்கிறார்.

மகாபாரதம் வாய்மொழி மரபுவழி வந்து பிற்காலத்தில் எழுத்துருவம் பெற்றது என்பது
வெளிப்படா. கதை சொல்லியான வியாசர் (கிருஷ்ண துவவைபாயனர்) ஒரு
கதாபாத் திரமாகவும் வருகிறார்.

மகாபாரதத்தை தமிழ் செய்யும் முயற்சிகள் மிகப்பழைய காலத்திலிருந்து நடப்பெற்று
வந்துள்ளன. 'மகாபாரதம் தமிழ்ப்படுத்தும் மதுராபுரிச் சங்கம் வதைதும்' என்பது கி.பி
7ஆம் நிறுநாண்டுகுரிய சின்னமனபர்ச் சபெப்டே. 9ஆம் நிறுநாண்டில் எழுந்த
பெருந்தவேனாருடைய பாரதவண்பா - முழமயானதாய் இல்லாதபோதும் - தமிழில்

கிடகைக்கும் மகாபாரதங்கள் காலத்தால் முந்தியது.

வில்லிபாரதம் என வழங்கும் வில்லிபுத்தூரில் பாரதம் 15ஆம் நூற்றாண்டில் வந்தது. சய்யுள்களால் அமைந்த இந்நூலை அச்சுவாகனமற்றேறியவர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர்.

மகாபாரதத்தின் நாயகியாகிய பாஞ்சாலி (திரௌபதி)யை மையப்படுத்தி சித்தாட்டத்தில் அவள் பணயமாக வகைக்கப்பட்டு அவமானப்படுத்தப்பட்டதையும் அவள் சபதத்தையும் ஐந்து சரூக்கங்களில், எளிய நடையில் ஒரு நவீன காவியமாகப் பாடியவர் தசேயகவி சூப்பிரமணிய பாரதியார். பாஞ்சாலிக் குநேந்த அடிமை வாழ்வையும் அவமானத்தையும் அந்நியர் ஆட்சியில் பாரதநாட்டுக்கு நேந்த இழிநிலையாக, பிடகமாகச் சூட்டி, தசேவிடூதலகைக் குரலாக தன் படைப்பை ஆக்கியது பாரதியின் சாதனை எனலாம்.

மகாபாரதத்தை எக்கிறும் முயற்சிகள் நடுங்க காலமாக நடப்பெற்று வந்துள்ளன. என பார்வையைப் பரப்புகட்டியவற்றுள் மிகப் பழைய மீள்கிறல் ஐராவிதி கார்வையினுடையது (1967) இது மராததியில் எழுதப்பட்டது. அமெரிக்காவின் பென்ஸில்வேனிய பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்பின்படிப்பை மறைக்கொண்ட காலத்தில் (1969) இப்பெண்மணி 'யுகாந்தா' என்னும் தலைப்பில் இதனை ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட்டார். பின்னர் மலேயம் பல மொழிகளிலும் இது மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

திரௌபதி பாண்டவர் ஐவரூக்கும் மனவையாவது வணேடும் என்றே செய்யப்பட்டதல்ல என்றும், கும்பதி உள்ளே இருக்க வெளியே பாண்டவரும் நிற்க, 'அம்மா, ஒரு கணிகொண்டு வந்தோம்!' என்று யுதிஷ்டிரன் சொன்னான் என்றும், 'நீங்கள் ஐவரூம் அதைப் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்' என்று கும்பதி சொன்னதாகவும், தாயின் கட்டளையைப் பாண்டவர்கள் நிறைவேற்றியதாகவும், காலம் காலமாகக் கதை சொல்லப்பட்டது வந்தது. இதனைப் புறந்தள்ளி, பாண்டவர்களை ஒற்றுமையாக வைத்திருப்பதற்காக, கும்பதி செய்த சிபிழ்ச்சியாக இதனை கார்வே காட்டுகிறார். 'தன் மக்கள் மீ வரமட்டுமன்றி மாதிரியின் மக்களையும் பிரிக்க முடியாதபடி கும்பதி பிணைத்தான்'

திரூதராஷ்டிரன் பாண்டவர்களையும் கும்பதியையும் வாரணாவதம் அனுப்புகிறான். அரக்க மாலிகையில் வைத்து அவர்களை எரிக்க, புரோசனன் என்றொருவன் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறான். இச்சதியை முன்கூட்டியே அறிந்த விதுரன், யுதிஷ்டிரனை எச்சரித்ததுமன்றி, அவர்கள் தப்பும் மார்க்கத்தையும் சொல்லி இருந்தான். வாரணாவதத்தில் வசித்த காலத்தில், தன்னோடு நெருக்கமாகப் பழகிய ஒரு வேட்டுவப் பெண்ணுக்கும் அவள் பிள்ளைகளும் உணவும் மதுவும் கொடுத்து உறங்கச் செய்தபின், சூரங்களை வழியே கும்பதியும் பிள்ளைகளும் தப்பிச் செல்ல, வேட்டுவப் பெண்ணும் அவள் பிள்ளைகளும் அரக்க மாலிகையில் எரிந்து ஒழிந்தனர்.

இவ்வூபகதையை மகாஸ்வதோ தவேி என்ற வங்காளி எழுத்தாளர் எடுத்து, ஒரு புனைகதையாக கியுள்ளார். யுகவந்த மூரசரமளாநசுவய என்ற நூலில் மூரவொய்னெவாந Niளாயனின் என்ற அச்சிறுகதை வருகிறது. கும்பதி திரப்போர் முடிந்த பின் திரூதராஷ்டிரனும் காந்தாரியும் வனம் போக முடிவூ செய்தனர். கண்திரியாத அவர்களும் குச்சுவேசியை வதற்காக கும்பதியும் கட்டிச் செல்கிறாள். அங்கு, சில நாளைக இவளைத் தொடர்ந்து அவதானித்து வரும் நிஷாதி (வேட்டுவிச்சி) ஒருத்தி, ஒரு

Written by - கவிஞர் சரோ.பத்மநாதன் -

Monday, 22 April 2019 20:12 - Last Updated Monday, 22 April 2019 20:37

நான் கும்பதியை எதிர்கொள்கிறேன். 'அரக்கம் மாளிகை எரியட்டப்படும்' என அறிந்து, அங்கு ஓராண்டு காலம் வாழ்ந்தாய் - உன் மக்களுடன், உங்களுக்கு தோலும் தந்தமும், மானிறைச்சியும், தனையும், மலிகைகளும் தர அவர்கள் வருவது வழக்கம். பண்டமாற்றாக, அரிசியும் உப்பும் ஆடைகளும் பெற்றுச் செல்வார். அவர்கள் சிறிது மதுவருந்தி, பாடியும் ஆடியும் மகிழ்வதுண்டு, அல்லவா?

'ஆம்'

'முதிய ஒரு நிஷாதியையும் அவள் ஐந்து மகன்களையும் உனக்கு நினவைவிருக்கிறதா?'

'ஆம்!'

'எத்தனையோ பிராமணர்களுக்கு விருந்தளித்தீர்கள், நிஷாதி, கிராத், சபர், நாகவர்ஷினி போன்ற காட்டு வாசிகளுக்கு முன்பு விருந்தளித்ததுண்டா, மது பரிமாறியதுண்டா?'

'இல்லலை!'

'ஒரே ஒரு முறையானே அத்தாழ்த்தப்பட்டோரை அழைத்தீர்கள்?'

'ஆம்!'

'நிஷாதித் தாயையும் அவள் ஐந்து மகன்களையும், மது மயக்கத்தில் கிடக்கவிட்டு, நீங்கள் சுரூங்கை வழியே தப்பிச் சென்றீர்கள்?'

'ஆம், அது நீயல்ல!'

'அவள் என் மாமி!'

அவ்வளவு காட்டுத்தீ மண்டி பரவுகிறது. காட்டு வாசிகள் தப்பிவிடுகிறார்கள். கண் திரியாத இரவுகளும் மதுமயையில், குற்ற உணர்வால் குறுகிய கும்பதியும் காட்டுத்தீயில் மிழ்கி உயிர் விடுகின்றனர்.

பி.கெ.பாலகிருஷ்ணன் எழுதிய மகாபாரதம் கற்றல் 'இனி நான் உறங்கட்டும்' (1972) திரௌபதியின் கோணத்திலிருந்து நிகழ்த்தப்படுகிறது. அவள் துயரம் ஓட்டு மொத்தப் பண்ணினத்தின் துயரமாகச் சித்திரிக்கப்படுகிறது.

திரௌபதி துகிலுரியப்பட்ட; டபோது, பல நற்பண்புகளையுடைய கர்ணன், ஏன் அவளை இகழ்ந்து நிந்தித்தான் என்பது புரியாத புதிர். 'தாஸி இவளை வழிகுவரச்செய்துச் சாதனா!' என கர்ணன் அட்டகாசமாகச் சிரிக்கிறான். துரியோதனனுக்கு திரௌபதியைப் பழிவாங்கக் காரணமிருக்கிறது. கர்ணனுக்கு அவள் மலே எனப்படும் இதுகு பாலகிருஷ்ணன் விடையளிக்கிறார்.

'நற்பண்புள்ள ஒரு ராஜ மகள் சபை நடுவில் துகிலுரியப்பட்டது அவமதிக்கப்படும் நேரத்தில் நகைத்துக்கதை தட்டும் நீசன் ஒருவனாக கர்ணனை நீபார்க்கிறாய். அன்று கண்டகாட்சி சத தியமானது. ஆனால் அது உண்மையின் ஒரு துளி மட்டும்... விதியின் தண்டனை நிறைவேற்றுவதற்காக நிறுத்தியிருக்கும் அபாக்கியவான்களின் விநாசம்

Written by - கவிஞர் சரோ.பத் மநாதன் -

Monday, 22 April 2019 20:12 - Last Updated Monday, 22 April 2019 20:37

தாரம் க உணர்வதை இந்த நரேத்திலும் யுதிஷ்டிரன் மறக்கவில்லை... கபட வஷேதாரியாக கழித்திட இனியும் காலம் உள எதனை பதைப் பி மசனேன் கபட மறக்கவில்லை... ஆணிடமிருந்து பணை எதிர் பாரக் கும் அன்பு பணை மகைக் கே உரிய அனதைது அபிமான உணர்விற்கும் அடிப்படையான அன்பு, தனக்கு, தனது ஐந்து கணவர்களிடமிருந்து ஒரு பரோதும் கிட்டியதில்லை...!

அந்தியும் பகலும் கண்துயிலறியாத இந்த மகாபாரத நாயகி, யுதிஷ்டிரனைப் பார்த்து 'இனி நான் உறங்கட்டே?' என்று கேட்கும் பொழுது வாசகன் மனம் உருகிவிடுகிறது.

ஐய்யமகோகனுடைய 'பத்மவியபகம்' (காறுநாவல்) கருஷதே திரத்தில் மாண்டவர்களுக்கு அவர்களுடைய அன்னையரும் மனைவியரும் நீர்க்கடன் செய்ய ஆயத்தமாகும் கட்டத்தில் தொடங்குகிறது. நடந்து முடிந்த பரேழிவா சூபத்திரையின் கோணத்திலிருந்து மதிப்பிடப்படுகிறது. தன் மகன் அபிமன்யு எதிரிகளால் வஞ்சகமாகக் கொல்லப்பட்ட கிடந்த காட்சியை மீள நினைந்து நடுங்குகிறாள் அவள். இந்த இழப்புக்குக் காரணம் திரிபுதி என்று இதுவரை கும்புறியவள், அவள் பரோமபிவில், தன் ஐந்து புதல்வர்களையும் இழந்தாள் என்ற செய்தி வந்தபோது ஒரு கருர திருபதி அடையவே செய்தாள்.

யாதவ தசேத்திலிருந்து அர்ச்சுனனோடு ஓடிவந்த நாளை நினைத்துப் பார்க்கிறாள். 'இனி இது தான் உன் தசேம்!' என்று சொல்லி அர்ச்சுனன் அவளை அஸ்தினாபுரத்து அரண்மனையைக் கட்டிச் செல்கிறான். அவள் இனி இளையராணி.

இப்பொழுது கங்கைக் கரையில் சூபத்திரை வியாஸரைக் கேட்கிறாள்: 'இதில்லாம் எதற்காகத் தாத்தா? யாருடைய லாபத்திற்காக இந்தக் கங்கை முழுக்கு?'

'பத்மவியபகத்தில் நுழையும் வழியைக் கற்றுத் தந்த இவர் (கிருஷ்ணன்) வளையறும் வழியைக் கற்றாமலேயே விட்டுவிட்டார்! இவருக்குப் பந்தமில்லை, பாசமில்லை, தர்மம் என நம்பும் ஒன்றை நிறைவேற்றுவது தவிர வேறு எந்த நோக்கமும் இல்லை!'

பொழிந்து தள்ளுகிறாள் சூபத்திரை.

'மனிதர்களால் பரோதைத் தொடங்க மட்டுமே முடியும். பிறகு எல்லாம் விதியின் தாண்டவம்!' என்று பரோமபிச்சு விடுகிறார் வியாசர்.

சூபத்திரை வியாஸரோடு வாதாடி, அபிமன்யுவை ஒருகால் பார்த்து அவனுக்கு, மீளும் வழியை, கற்பிக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பாடு செய்யும் பதி கஞ்சுகிறாள். பிறவிகளின் சூவரைத் தாண்டிப் பார்க்கக் கட்டிய ஒரு ரிஷியின் உதவியை வியாசர் பெற்றுத் தருகிறார். பார்க்கிறாள். தாமரைப் பிவின் மலர்ந்த பீடத்தில் நளியும் இரு வண்புழுக்களும் ஒன்றாக அபிமன்யு! இன்னும் சற்று நரேத்தில் பார்த்திவப் பரமாணுவோடு இணைந்துவிடும். கபட இருக்கும் மற்றப் பழம், இதனுடைய இரட்டை. முற்பிறவியில் அபிமன்யுவால் கொல்லப்பட்ட எதிரி! 'மகனே, கவனமாக இரு!' கபுகிறாள் சூபத்திரை. பத்மவியபகத்திலிருந்து மீளும் வழியைச் சொல்லத் தொடங்குகிறாள். தாமரைக் கபி விடுகிறது. 'இப்போது கபட, வளையறும் வழி திரியாதவனாக அபிமன்யு போகிறானே!' - தமே புகிறாள் சூபத்திரை. கண்ணன் அவள் தோள்களை ஆதரவாகப் பற்றுகிறான்.

Written by - கவிஞர் சரோ.பத்மநாதன் -
Monday, 22 April 2019 20:12 - Last Updated Monday, 22 April 2019 20:37

குருஷதே திரத துக் குப் பின் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் புனைந்து எழுதப்பட்ட அற்புதமான கதையை இது.

எம்.பி.வாசுதேவன் நாயர் எழுதிய 'ரண்டாம் மழம்' என்ற மலையாள நாவல் பீ மன மையமாக வதைத்து - அவனது நோக்கில் - மகாபாரதத்தை மீள்கிறது.

தருமனுடைய ஆட்சி முடிந்து, துவாரகையும் அழிந்து கிருஷ்ணனும் மறைந்தபின் பாண்டவர்களும் திரிபுரத்தையும் மகாபிரஸ்தானம் புறப்படுகின்றார்கள். இந்த இறுதிப் பயணத்தில் எது நடந்தாலும் திரும்பிப் பார்க்கக்கூடாது என்பது விதி. துலாவையில் இமயச் சிகரங்கள் தனெடுக்கின்றன. யுதிஷ்டிரன் முன்னே நடக்கிறான். அழகூரல் கடைக்கிறது. 'அண்ணா திரிபுரத்தி விழந்து விட்டாள். நிலலுங்கள்!' என்கிறான் பீமன். தருமன் நிற்கவில்லை. அரசுசுன்னம் நிற்கவில்லை. நகுலனும் அவர்களாகக் கடந்து செல்கிறான். சகாதேவன் மீது ஒரு தாய், மகன்மலே பாசத்ததைப் பொழிவதுபோல், அன்பு செலுத்தியவள் திரிபுரத்தி. அவனும் கூட திரிபுரத்தியை விட்டுவிட்டுப் போகிறான். ஈற்றில், பீமன், சாஸ்திரங்களை ஒதுக்கிவிட்டு, திரும்பிவந்து, திரிபுரத்தியின் அருகே மண்டியிட்டு அவளை அழகைக்கிறான். அவள் கண்கள் சூழல்கின்றன. 'நான் தான் இருக்கிறேன்!' என்கிறான் பீமன். அவள் கண்கள் ஈரமாகின்றன.

இப்படி அற்புதமாகக் கதையைத் தொடங்குகிறார் வாசுதேவன் நாயர்.

சுதாட்டத்தில் தருமன் ஓவ்வொருவராக, தம்பியரை இழந்து, தன்னையும் இழந்து, பின் திரிபுரத்தியையும் தோற்க, அவளைக் கொணரும்படி துரியோதனன் ஆணையிடுகிறான். அப்பொழுது திருதராஷ்டிரனை நோக்கி விதுரன் சொல்வான்:

'இந்த மறைதன் பிறந்தபோது நம் அரண்மனை முற்றத்திற்கே குள்ள நரிகள் வந்து ஊளையிட்டனவே, அந்தச் சம்பவம் நினவிரைக்கிறதா, அரசே? ஆதற்குப் பலன் தான் இனிமலே நடப்பெறப்போகிறது... இந்த அஸ்தினாபுரமே சூடாகாடாக மாறப்போகிறது. இந்தக் குருவம் சமே அழியப்போகிறது'.

திரிபுரத்தியை அழகைத்துவரப்போன பிரதிகாமி திரும்பி வந்தான். 'மன்னர் முதலில் தன்னையே பணயம் வைத்தாரா, அல்லது ராணியை இழந்தபின் தன்னையே பணயம் வைத்தாரா? என்று அவள் அறியவேண்டாமா!' என்ற செய்தியைக் கொண்டு வந்தான். அதன் பின் துச்சாதனன் சென்று 'அழிந்து கிடக்கும் கந்தலதை தன்கையில் சூரூட்டிப் பிடித்து, யாக பலிக் குக் கொண்டு வரும் பசுவைப் போல், நழுவிவிழும் ஓராடையைப் பற்றியிருந்த திரிபுரத்தியைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தினான்'

'இந்த நிலையில் என்ன இதைச் சபையின் நடவடிக்கை இழுத்து வந்து நிறுத்தியிருப்பது சரி தானா? என்பதை பீஷ்மபிதாமகரும் மதேவை விதுரரும் அடங்கியுள்ள இந்தச் சபையே தீர்ப்புக் கூறட்டும்' சபையில் யாரும் பதிலளிக்கவில்லை.

பீமன் தான் எதிர்வினையாற்றுகிறான்.

'வசீகத்திருவிலும் சுதாபிகள் இருப்பார்கள், ஆனால் அந்தத் துரத்தர்கள் கூடத் தங்கள் சொந்த மனைவிகளைப் பணயம் வைக்கமாட்டார்கள்! சகதவோ, நீ போய்த் தீக்கட்டையை எடுத்துவா! என் கையை நானே பொசுக்கிக் கொள்ள வேண்டும். என்னை நானே தண்டித்துக் கொள்ளமாட்டும் தான் இப்போது என்னால் முடியும்!'

Written by - கவிஞர் சோ.பத்மநாதன் -

Monday, 22 April 2019 20:12 - Last Updated Monday, 22 April 2019 20:37

விதூரரேயுதிஷ்டிரனின் தந்தை என்பது மகாபாரத நிறுவில் வனபரவத்தில்தில் - அவிழ்க்கப்படும் மற்றொரு முடிச்சு. ஐராவதி கார்வயேபை பின்பற்றி எம்.பி.வியும் விதூர - குந்தி உறவை வளிப்படையாகப் பசுகிறார்.

மகாபிரஸ்தானத்தில் தொடங்கிய, இரண்டாம் இடம் மகாபிரஸ்தானத்தோடு முடிகிறது. பீமன் மடியில் திரிபதி உயிர் விடுகிறார். அவனுக்கு எப்போதும் இரண்டாம் இடம்தான்.

ஈழத்தைச் சேர்ந்தவரும் தற்போது புலம்பெயர்ந்து கனடாவில் வாழ்பவருமாகிய தவேகாந்தன் 'கதாக்காலம்' என்ற மீள்குறலை 2016இல் வளியிட்டார். வியாஸர் 24,000 சூலகங்களில் சொன்ன பாரதக் கதையை வறும் 152 பக்கங்களில் அவர் சொல்லியிருக்கிறார். விளிம்பிலிருந்து மய்யத்தை நோக்கி நகரும் இன்னொரு மகாபாரதப் பிரதி இது என்கிறார் தவேகாந்தன்.

'ஆதிக் கதை சொல்லிகளான சவைம்பாயனன், உக்கிரசிரவஸ் மற்றும் எண்ணற்ற பெயர்றியாக் கதை சொல்லிகள் ஊடாக விரிந்த மகாபாரதத்தை இக்காலத்திய சிந்தனைகளோடு சில பாத்திரங்களையையப் படுத்தி இன்னொரு பிரதியாக் கதாக்காலத்தை முன்வைக்கிறேன்' என்கிறார் தவேகாந்தன்.

தவேகாந்தனுடைய கதாக்காலத்தில் இளைஞனான கதை சொல்லி சொல்கிறான் : 'அத்தினாபுர அரண்மனை பலபெண் இதயங்கள் வளிப்படுத்திய துக்கங்களதும் விரகங்களதும் கோபங்களதும் குமுறும் நிலைகளையே காலத்துக்காக காலம் இருந்து வந்திருக்கிறது. ஒருபோது சத்தியவதி, அம்பிகை, அம்பாலிகா, பின்னாளில் காந்தாரி, குந்தி, அதன் பிறகு துரியதோதனன் மனைவி பாணுமதி. திருதராஷ்டிரனே இன்னும் முடிசுடாத அரசனாய் அத்தினாபுரத்தில் இருந்து கொண்டிருந்தான். அதனால் தன்னவைவலுவுள்ளவளாய் காந்தாரி ஆக்கிக் கொண்டிருந்தமையே சூலபமாய் முடிந்தது...' பாணுமதி கட்ட துரியதோதனனுடைய அன்பை முழுமையாகப் பெறவில்லை.

ஐயெக்கதையின் அச்சு சத்தாட்டம். திரிபதியைத் துகிலுரிய துச்சாதனன் முயல்வதை தவேகாந்தன் வறொரு கோணத்தில் பார்க்கிறார்.

'துச்சாதனன் அவளது ஆடையை இழுத்தான்.... அவள் சூழன்றாள். அவிழ்ந்து நிலம்புரண்டு கிடந்த கந்தல் மலேருந்து கீழ், புரியாய்ச்சுற்றி அவள் அவயங்களைய மறத்தது வந்தது... வறிபிடித்தது நின்ற துச்சாதனன் துகிலை விட்டுவிட்டு அவளது கந்தலையைப் பிடித்தது இழுத்தான். கீழிருந்து மலே, புரியாய், துகில் அவளது நிர்வாணம் மறையச்சுற்றியது. திரும்ப, அவள் துகில் பற்றி இழுகக்க கந்தலும், கந்தல் பற்றியிழுகக் கத்துகிலும். அவள் சநெ நிறமனையையார் கண்ணும் காணாது மறத்ததுவர, மவனித்திருந்த சபை சலசலக்கத் துவங்கியது. அமானுஷ்யமொன்றின் செயற்பாடாய் அதைக் கணித்தது அது அச்சமடைய ஆரம்பித்தது'

திரிபதியைச் சாந்தப்படுத்திய திருதராஷ்டிரன், அவளுக்கு மீன்று வரங்கள் தர முன் வருகிறான். மூதலாம் வரமாக தன் சூதந் திரத்தையும், இரண்டாம் வரமாக தன் கணவருடைய சூதந் திரத்தையும் மீன்றாவதாக மறுபடி சத்தாட்டம் ஒரு வாய்ப்பையும் திரிபதி கோருகிறார். அவள் ஏன் தமக்குரிய இந் திரப்பிரஸ்தத்தைக் கோரவில்லை? காமியவனம் நோக்கி நடக்கும் சகாதவேனை இக்களே வி அரித்துக் கொண்டிருந்தது. அதற்குத் தவேகாந்தன் அளிக்கும் விடை: 'அவள் சத்தாட்டங்களத்தில்

காட்டினாய்?...

'பஞ்சணையையும், ஓரூ பபோது பண்பாயும் உன்னோடும் பகிரந்த நாளில்லாம் எனக்கு அரூவரூப்பாய் நினவாகிறதும், சகாதவோ!'

அவன் பதிலுக்குக் காத்திராமல் திரிபதி பபோய்விட்டான். நாடகம் சகாதவேனின் தனியூரையோடும் நிறுவைடகிறதும்:

0000000000 00 00000000000000
00000000 000000 00000000000000
00000000 000000000000
0000000 000000000000 000000 00000000
00000000 00000000000000
00000000000 00000000 ...
00000000000 00000000, 00000000 00000000
0000000 00000000, 000000 00 0000000000 00000
0000000000000 00000000 00000000000000000000, 00000000 ...
000 0000000 00000000000 000 0000000000000000
000000, 000000, 000000 0000000000 !'

கதாகாலத் தின் கதசைலல்லி இறுதிப்பகுதிக்குள் நுழைகிறான். பதினெட்டாம் நாள் பபோர். பகலோடும் முடியவில்லை. முக்கியமான பகுதி இரவில் தோன் நடக்கவிரும்புதது.

அஸ்தினாபுரம் சகாகத் தின் காடாயிற்று. பாணுமதி விழும்பு கதறினாள். காந்தாரி தான் எடுத்த நெருப்பை விழும்பு கி எரிந்து கொண்டிருந்தாள். அசுவத்தாமனின் மனதில் அக்கினி சுவாலித்தும் கொண்டிருந்தது... காட்டில் ஓடி மறநை திரும்புந்த அசுவத்தாமன், தன் திட்டத்தை கிரூபன், கிரூதவர்மன் இரூவரூபும் விபரித்தான். மகாபாரதப் பபோரண முடித்து வகைக்கும் பொறுப்பு தங்கள் மபிவர்மீ தும் சும்மத்தப்பட்டிருப்பதாகச் சாதித்தான்.

மபிவரூம் மறநைந்து மறநைந்து பாண்டவர் பாசறகைக்குப் பபோயினர். அன்று பரிசு கடடும் காவல் இல்லை. முன்னிரவில் நடந்த வறெறி விழாக் கொண்டாட்டத்தில் பபோதயேறிய காவலர் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில். 'அசுவத்தாமனின் வாள் ஏறி இறங்கியது. மூதற்பலி திரூஷ்டத்தும் மன்ன, பஞ்சபாண்டவர் ஐவரூம் அங்கில்லை. அவர்களூடயை புதல்வர்கள் - பபோரில் பங்குபற்றாதவர்கள் - தபிக்கக் கலக்கத்தோடும் எழும்புந்தனர். அவர்களை வடெட்டிச் சாய்த்தான் அசுவத்தாமன். மகாபாரதப் பபோரின் முடிவு திசை மாறியது.'

'ஷத்திரியயைய வனென்று தாயாய்த் தோற்றுப்போன திரிபதி துடித்துக் கொண்டிருந்தாள்'.

கிரூஷணன் அசுவத்தாமனைச் சபித்தான்: 'மரணமற்ற ஜீவனாய் இந்நிலவூலகில் அலநைந்து கொண்டிருப்பாய்!' என.

வியன் பெருநகராய், தவேதச்சன் அமதைத் திந்திரப் பிரஸ்தம் ஏன் கவைடப்பட்டது என்ற களே வியனை எழும்புகிறார் தவேகாந்தன். பபோரண நடத்தியவர்களின் குறி

அஸ் தினாபுரமாகவே இருந்து திருக்கிறது.

யுத்தத்தடை நடத்தியவர்கள் பணிகள் என்கிறார் தவேகாந்தன். பாண்டவர் பற்றை வறநிக் கு முக்கிய பங்களிப்புச் செய்தவள் குந்தி. கர்ணனுடைய பிறப்புக் குறித்த ரகசியத்தை வெளியிடாமல் அதைச் சாதித்தாள் அவள்.

யுதிஷ்டிரன் ஆட்சிப் பிழைப்பதினாறு வருடம் கழிய திருதராஷ்டிரனும் காந்தாரியும் வனம்போக முடிவு செய்து கிறார்கள். கண்பார்வையற்ற இருவருக்கும் பணிவிடை செய்ய குந்தியும் கபட்ச சலுகிறாள். அங்கிருக்கும் காலத்தில் மண்டிகாட்டுத்தீக்கு மடிவரும் இரயாகிறார்கள்.

அஸ் தினாபுரத்தில் அபிமன்யு மகன் பரீஷ்டத்துவாக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்தபின் பாண்டவர்களும் திரௌபதியும் மகாபிரஸ்தானம் தொடங்குகிறார்கள். காடிகள், பரோறுகள், மலகைகள் கடந்து மரணத்தின் கைகளில் தங்களை ஒப்படைக்கும் பயணம் அது. வியாஸர், வாசுதவேன் நாயர் வழியில் தவேகாந்தன் கதாகாலத்தை நிறைவு செய்கிறார்.

கரேளம் பழந்தமிழ் நாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய சரேநாடு. தமிழரும் மலையாளிகளும் மொழியாலும் பண்பாட்டாலும் மிகவும் நெருக்கமானவர்கள். எழுத்தச்சன் பிறந்த - உலாவிய - துஞ்சன் பறம்பில் நிகழும் மகாபாரத மாநாட்டுக்கு என்ன அழைத்து, எம்.பி.வாசுதவேன் நாயர், கவிஞர் சச்சிதானந்தன் உள்ளிட்ட பரிசியோர் முன் உரையாற்றும் வாய்ப்பைத் தந்த விழாக் குழுவின்ருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சித்துறை அமைச்சர் ஊராட்சித்துறை ஊராட்சித்துறை ஊராட்சித்துறை :

"ஊராட்சித்துறை (ஊராட்சித்துறை - ஊராட்சித்துறை 14, 1939, ஊராட்சித்துறை, ஊராட்சித்துறை) ஊராட்சித்துறை ஊராட்சித்துறை, ஊராட்சித்துறை, ஊராட்சித்துறை ஊராட்சித்துறை ஊராட்சித்துறை (1993-1996) ஊராட்சித்துறை. ஊராட்சித்துறை ஊராட்சித்துறை ஊராட்சித்துறை ஊராட்சித்துறை ஊராட்சித்துறை ஊராட்சித்துறை ஊராட்சித்துறை 2001 ஊராட்சித்துறை ஊராட்சித்துறை ஊராட்சித்துறை

ஊழல் தடுப்பு சட்டம் - ஊழல் தடுப்பு சட்டம்

Written by - கவிஞர் ச.சோ.பத்மநாதன் -

Monday, 22 April 2019 20:12 - Last Updated Monday, 22 April 2019 20:37

ஊழல் தடுப்பு சட்டம் ஊழல் தடுப்பு சட்டம்.ஊழல் : ஊழல் தடுப்பு சட்டம் ஊழல் தடுப்பு சட்டம், ஊழல் தடுப்பு சட்டம் ஊழல் தடுப்பு சட்டம். ஊழல்

ஊழல் தடுப்பு சட்டம் :

ஊழல் தடுப்பு சட்டம், ஊழல் தடுப்பு சட்டம், ஊழல் தடுப்பு சட்டம், ஊழல் தடுப்பு சட்டம் & ஊழல் தடுப்பு சட்டம் "